

EFTADOMSTOLEN

Talan väckt mot Konungariket Norge den 11 januari 2005 av Eftas övervakningsmyndighet

(Mål E-1/05)

(2005/C 60/10)

Den 11 januari 2005 väckte Eftas övervakningsmyndighet talan mot Konungariket Norge vid Eftadomstolen. Övervakningsmyndigheten företräds av Niels Fenger och Per Andreas Bjørgan i egenskap av ombud för Eftas övervakningsmyndighet, Rue Belliard 35, B-1040 Bryssel.

Sökande yrkar att domstolen skall

1. förklara att Norge har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 33 i den förordning som avses i punkt 11 i bilaga IX till Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring*), så som den anpassats genom protokoll 1 till EES-avtalet, genom att bibehålla kraven på forskottsbetalning av de avtalskostnader som återfinns i avsnitt 3.2 i den norska förordningen nr 1167 av den 21 november 1989 om fördelning av kostnader, förluster, intäkter osv. mellan försäkringsbolag inom en koncern och mellan försäkringsbolagens filialer och ombud samt avsnitt 10 i den norska förordningen nr 827 av den 22 september 1995 om försäkringstjänster och inrättandet av en filial till ett försäkringsbolag med huvudkontor i ett annat EES-land, och
2. förplikta Norge att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättsliga och faktiska omständigheter; grunder för talan:

- Enligt artikel 33 i rättsakten får det EES-land som gjort åtagandet "inte hindra en försäkringstagare från att teckna ett avtal med ett försäkringsföretag som auktoriserats på de villkor som anges i artikel 4 i direktiv 79/267/EEG om detta avtal inte strider mot rättsreglerna till skydd för det allmänna bästa i medlemsstaten för åtagandet."
 - Av ingressen till rättsakten framgår att "inom ramen för en inre marknad ligger det i försäkringstagarnas intresse att ha tillgång till bredast möjliga utbud av försäkringsprodukter som finns att tillgå inom gemenskapen så att de kan välja vad som bäst motsvarar deras behov. [– – –] På en inre marknad för försäkringar får konsumenten ett bredare och mer varierat utbud av försäkringar att välja mellan."
 - Enligt de norska kraven i avsnitt 10 i förordningen nr 827 av den 22 september 1995 skall utländska försäkringsbolag beräkna och kräva betalning av avtalskostnader i enlighet med avsnitt 3.2 i förordning nr 1167 av den 21 november 1989 för att få saluföra sina produkter i Norge.
 - Kraven hindrar en försäkringstagare i Norge från att ingå avtal med ett försäkringsbolag som sprider ut avtalskostnaderna över en viss tidsperiod, varigenom konsumentens urval begränsas.
 - Vidare innebär bestämmelsen en potentiell begränsning av försäkringsbolagens möjlighet att erbjuda försäkringstjänster, eftersom de bolag som är godkända i andra EES-länder kan förhindras från att marknadsföra sina produkter i Norge.
-